

WYROK

I. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Gierzyński

Protokolant: sekretarz sądowy Ewa Naróg

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2015 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko Prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) S.A. z siedzibą w W.

od Decyzji Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego z dnia 27 sierpnia 2013 r. nr (...)

1. uchyla zaskarżoną decyzję;
2. zasądza od Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego na rzecz (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 460 zł (czteryście sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Bogdan Gierzyński

XVII AmK 20/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 sierpnia 2013 r., nr (...) Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, na podstawie art. 104 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, art. 13 ust. 1 pkt 8, art. 14 ust. 4, art. 66 ust. 2aa ustawy o transporcie kolejowym po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie zwłoki w wykonaniu nakazu wydanego w drodze decyzji Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego z dnia 22 lutego 2013 r., sygnatura: (...) w przedmiocie podjęcia wszelkich niezbędnych i efektywnych działań naprawczych, mających na celu spełnienie warunków technicznych i organizacyjnych, zapewniających bezpieczne prowadzenie ruchu pociągów na obiektach mostowych w km 9,120 oraz w km 41,783 linii nr (...), T. – L.,

nałożył karę pieniężną na

(...) S.A. z siedzibą w W. w wysokości 177 264, 36 zł co stanowi równowartość 44 100,00 euro co stanowi równowartość 1 406,86 zł, czyli 350 euro za każdy dzień zwłoki w wykonaniu decyzji Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego z dnia 22 lutego 2013 r., sygnatura: (...) w przedmiocie podjęcia wszelkich niezbędnych i efektywnych działań naprawczych, mających na celu spełnienie warunków technicznych i organizacyjnych, zapewniających bezpieczne prowadzenie

ruchu pociągów na obiektach mostowych w km 9,120 oraz w km 41,783 linii nr (...), T. – L. poczynając od dnia 23 kwietnia 2013 r., do dnia wydania niniejszej decyzji, czyli do dnia 26 sierpnia 2013 r. płatną do budżetu państwa.

Przedmiotową decyzję w całości zaskarżył powód – (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W..

Zaskarżonej decyzji powód zarzucił:

I. Naruszenie art. 66 ust. 2aa ustawy o transporcie kolejowym w postaci wydania decyzji o nałożenie kary pieniężnej w związku z niewykonaniem decyzji Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego z dnia 22 lutego 2013 roku, sygn. (...) nakazującej „podjęcie wszelkich niezbędnych i efektywnych działań naprawczych, mających na celu spełnienie warunków technicznych i organizacyjnych, zapewniających bezpieczne prowadzenie ruchu pociągów na obiektach mostowych w km 9,120 oraz w km 41,783 linii nr (...) T. L.”, w sytuacji gdy nie było podstaw do wydania takiej decyzji, ponieważ powód nie pozostawał w zwłoce, bowiem wykonał ww. decyzję przez podjęcie działań wskazanych przez Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego;

II. Sprzeczność ustaleń organu w związku z materiałem dowodowym zebrany w trakcie postępowania, polegające na błędnym przyjęciu, że powód nie wykonał zaleceń zawartych w decyzji Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego z dnia 22 lutego 2013 roku, poprzez nieuzyskanie świadectwa, podczas gdy powód wystąpił o wydanie takiego świadectwa, jednak niemożliwe było uzyskanie go w określonym przez organ terminie;

III. Błąd w ustaleniach faktycznych, poprzez przyjęcie, że prowadzenie ruchu kolejowego na ww. linii, w momencie kiedy urządzenia do prowadzenia ruchu kolejowego nie posiadały świadectwa dopuszczenia do eksploatacji, powodowało zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu kolejowego.

Powołując się na powyższe zrzuty powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany – Prezes Urzędu Transportu Kolejowego wniósł o oddalenie w całości odwołania powoda oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych z uwzględnieniem nakładu pracy radcy prawnego, charakteru i stopnia zawichości sprawy.

Sąd Okręgowy – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 lutego 2013 r. pozwany – Prezes Urzędu Transportu Kolejowego wydał decyzję o nr (...) w zakresie ograniczeń eksploatacyjnych na obiektach mostowych w km 9,120 oraz w km 41,783 linii nr (...), T. – L. w związku ze stwierdzeniem zagrożenia bezpieczeństwa ruchu kolejowego. Decyzją tą pozwany zobowiązał powoda - (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. do podjęcia natychmiastowych, wszelkich niezbędnych i efektywnych działań naprawczych, mających na celu spełnienie warunków technicznych i organizacyjnych, zapewniających bezpieczne prowadzenie ruchu pociągów na obiektach mostowych w km 9,120 oraz km 41,783 linii nr (...), T. – L.. Pozwany wyznaczył termin realizacji działań naprawczych do dnia 22 kwietnia 2013 r.

Powyższa decyzja był wynikiem stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie spełniania przez wyroby przeznaczone do stosowania w infrastrukturze kolejowej zasadniczych, szczegółowych lub innych wymagań przez zabudowany system przytwierdzenia szyny w otulinie (...) z wykorzystaniem materiału (...) na obiektach mostowych linii nr (...), T. – L. w km 9,120 oraz w km 41,730.

Pismem z dnia 23 kwietnia 2013 r. pozwany wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie zwłoki w wykonaniu nakazu określonego w ww. decyzji.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu powyższego postępowania powód pismem z dnia 6 maja 2013 r. wskazał, że podjął szereg działań interwencyjnych i systemowych w konsekwencji czego nie pozostaje w zwłoce. Powód wskazał, że wprowadził ograniczenia prędkości ruchu pociągów do 60 km/h na obiektach w km 9,120 oraz 41,783 linii nr (...) T. – L., co w jego przekonaniu gwarantuje bezpieczne prowadzenie na nich ruchu oraz wskazał, że Zakład (...) w N. objął obydwa obiekty wraz z nawierzchnią torową wzmocnionym nadzorem diagnostycznym. Podniósł ponadto, że po

wystąpieniu do producenta (...) sp. z o.o. wypracowana została i podpisana umowa trójstronna z jednostką badawczą celem przeprowadzenia badań eksploatacyjnych koniecznych do uzyskania świadectwa dopuszczenia do eksploatacji dla typu budowli przeznaczonej do prowadzenia ruchu kolejowego dla systemu nawierzchni bezpodsypkowej typu (...) z zastosowaniem materiału (...). Powód wskazał również, że w dniu 15 kwietnia 2013 r. producent (...) sp. z o.o. złożył w Urzędzie Transportu Kolejowego wniosek o wydanie na czas badań świadectwa dopuszczenia do eksploatacji wraz z kompletem wymaganych dokumentów.

Pismem z dnia 16 maja 2013 r. powód skierował do pozwanego wniosek o zmianę decyzji z dnia 22 lutego 2013 r. w zakresie terminu jej realizacji.

Pozwany decyzją z dnia 30 lipca 2013 r. umorzył postępowanie w przedmiocie ww. wniosku wskazując, iż został on złożony po terminie wyznaczonym do usunięcia naruszeń.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego pozwany wydał decyzję będącą przedmiotem niniejszej sprawy.

Powyższe fakty są bezsporne pomiędzy stronami postępowania i na podstawie posiadanych dokumentów nie budzą one wątpliwości Sądu. W związku z powyższym stan faktyczny w przedmiotowej sprawie został ustalony jak wyżej.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Do decyzji nakładającej karę pieniężną obowiązuje wyższy standard ochrony praw przedsiębiorcy ze względu na konieczność zapewnienia skuteczności w polskim porządku prawnym przepisom Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wartości w zakresie w jaki Europejski Trybunał Praw Człowieka przyjmuje gdy dochodzi do wymierzenia przedsiębiorcy kary pieniężnej, zasady sądowej weryfikacji prawidłowości orzeczenia organu regulacji w tym zakresie, powinny odpowiadać wymogom analogicznym do tych, które obowiązują sąd orzekający w sprawie karnej (vide Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21.09.2010 r. sygn. III SK 8/10 niepubl. i Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12.01.2011 r. syn VI Ca 782/10 niepubl.).

Zgodnie z art.66 ust.2 aa pkt 2 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (t.jedn. Dz.U. z 2013r. poz. 1594) Prezes UTK może nałożyć, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 5.000 euro za każdy dzień zwłoki w wykonaniu m.in. decyzji, o których mowa w art. 13 ust. 6, art. 14 ust. 1 i 2, art. 14a ust. 4 i ust. 6 pkt 2 oraz art. 25m ust. 1 i 2.

W rozpoznawanej sprawie pozwany zarzucił zwłokę w wykonaniu Decyzji z dnia 22.02.2013 r. (sygm.(...)) wydanej na podstawie art.14 ust. 1 ustawy o transporcie kolejowym. Decyzją tą Prezes UTK nakazał powodowi „podjęcie wszelkich niezbędnych i efektywnych działań naprawczych, mających na celu spełnienie warunków technicznych i organizacyjnych, zapewniających bezpieczne prowadzenie ruchu pociągów na obiektach mostowych w km 9,120 oraz km 41,783 linii nr (...), T.-L.”. Równocześnie określił „termin realizacji: do 22 kwietnia 2013 r.” oraz nakazał wprowadzić ograniczenia eksploatacyjne „do czasu usunięcia wszelkich nieprawidłowości”.

Należy w tym miejscu podkreślić, że decyzja administracyjna w swojej części określonej jako rozstrzygnięcie powinna zawierać wiążące ustalenie konsekwencji stosowanego przepisu prawa materialnego, gdyż rozstrzyga ona sprawę administracyjną co do jej istoty (art. 104 k.p.a.). Decyzja organu administracji państwowej, nakładająca na stronę postępowania administracyjnego obowiązek określonego zachowania, powinna obowiązek ten wyrażać precyzyjnie, bez niedomówień i możliwości różnej interpretacji). Nie jest dopuszczalne rozstrzygnięcie o części uprawnień lub obowiązków stron w osnowie decyzji, a o pozostałej części w uzasadnieniu (por. Andrzej Wróbel w Komentarzu aktualizowanym do art.107 Kodeksu postępowania administracyjnego – LEX).

W ocenie Sądu rozstrzygnięcie zawarte Decyzji z dnia 22.02.2013 r. jest nieprecyzyjne, gdyż nie wymienia ani warunków technicznych i organizacyjnych, które mają być spełnione, ani działań naprawczych, których podjęcia

pozwany oczekuje. Nie można uznać za rozstrzygnięcie sprawy wszczętej w trybie art.14 ust. 1 ustawy o transporcie kolejowym sformułowania, w którym adresat decyzji ma podjąć według własnego uznania działania dla osiągnięcia uznaniowego stanu „bezpiecznego prowadzenia pociągów”.

Nadto, co trafnie wskazuje skarżący, Decyzja z dnia 22.02.2013 r. zawiera nakaz „podjęcia” działań w terminie do 22 kwietnia 2013 r. a nie osiągnięcia w tym terminie rezultatu. Bezspornym jest zaś, że podjęte zostały badania i przygotowania do złożenia dokumentów do uzyskania świadectwa dopuszczenia do eksploatacji przedmiotowych obiektów oraz, że w dniu 15 kwietnia 2013 r. wniosek taki został złożony przez (...) sp. z o.o. Powód wprowadził również ograniczenie prędkości na przedmiotowych obiektach do 60 km/h.

Nie budzi zatem wątpliwości, że powód podjął działania w celu wykonania Decyzji z dnia 22.02.2013 r. przed 22 kwietnia 2013 r. Brak uzyskania rezultatu przed tym terminie jak również kwestia czy były one wystarczające czy nie mogą stanowić podstawy do uznania, że powód pozostawał w zwłoce w jej wykonaniu. Nieprecyzyjne i niejednoznaczne sformułowanie przez organ administracji obowiązku ciężącego na stronie uniemożliwia skuteczne stawianie zarzutu, że obowiązki te nie zostały wykonane w sposób właściwy.

Brak było w związku z tym podstaw do zastosowania art.66 ust.2 aa pkt 2 ustawy o transporcie kolejowym w przedmiotowej sprawie.

Zaskarżona decyzję należało w związku z tym uchylić wobec braku podstaw do jej wydania (art.479⁷⁵ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu, zasądzając na rzecz pozwanego koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych (art.98 k.p.c.)